

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दुःखितस्य विशेषतः ॥ उवाच राजन्युत्रस्ते प्राप्ताः कालमिदं वचः ॥ २१ ॥ विमृज्य नेत्रे पाणिभ्यां शोकं जवाष्पमुत्सृजन् ॥ कृपादीन्सतदा वीरा
नः सर्वानिव नराधिपः ॥ २२ ॥ ईदृशो लोकधर्मो यथात्रानिर्दिष्ट उच्यते ॥ विनाशः सर्वभूतानां कालपर्यायमागतः ॥ २३ ॥ सोऽयं मांसमनुप्राप्तः प्रत्यक्षं भवतां हि
यः ॥ पृथिवीं पालयित्वा ह मेतां निष्ठा मुपागतः ॥ २४ ॥ दिष्ट्या नाहं परावृत्तो युद्धे कस्यां चिदापदि ॥ दिष्ट्या ह निहतः पापैश्चलेनैव विशेषतः ॥ २५ ॥ उत्साहश्चरु
तोनित्यं मया दिष्ट्या युज्यता ॥ दिष्ट्या चास्मिन् ह तोयुद्धे निहतज्ञातिबांधवः ॥ २६ ॥ दिष्ट्या च वोहं पश्यामि मुक्तानस्माज्जनक्षयात् ॥ स्वस्तियुक्तंश्च कल्याणं च त
न्मे प्रियमनुत्तमं ॥ २७ ॥ मा भवं तोत्र तप्यंतां सौत्तुदं न्निधने न मे ॥ यदि वेदाः प्रमाणं वोजिता लोकामयाऽक्षयाः ॥ २८ ॥ मन्यमानः प्रभावं च कृष्णस्यामितेज
सः ॥ तेन न च्यावितश्चाहं क्षत्रधर्मं त्वनुष्ठितात् ॥ २९ ॥ समया समनुप्राप्तो नास्मि शोच्यः कथंचन ॥ कृतं भवद्भिः सदृशमनुरूपमिवात्मनः ॥ ३० ॥ यतिर्तं विज
येनित्यैदं वंदुर्दुरतिक्रमं ॥ एतावदुक्ता वचनं वाष्पव्याकुललोचनः ॥ ३१ ॥ तूष्णीं बभूव राजेंद्र रुजाऽसौ विद्वलभृशः ॥ तथानुदह्वाराजानं वाष्पशोकसमन्वितं ॥
॥ ३२ ॥ द्रौणिः क्रोधेन जज्वाल यथा वह्निर्जगत्क्षये ॥ स च क्रोधसमाविष्टः पाणौ पाणिनिपीड्य च ॥ ३३ ॥ बाष्पविद्वलयावाचाराजानमिदमब्रवीत् ॥ पिता मे नि
हतः क्षुद्रैः सुनृशं सेनकर्मणा ॥ ३४ ॥ न तथा तेन तप्यामि यथाराजं स्वयाद्यैव ॥ शृणु चेदं वचो मत्स्यं सत्येन वदतः प्रभो ॥ ३५ ॥ इष्टापूर्तेन दानेन धर्मेण सुकृतेन च ॥
अद्याहं सर्वपंचालान्वासुदेवस्य पश्यतः ॥ ३६ ॥ सर्वोपायैर्हि नेष्यामि प्रेतराजनिवेशनं ॥ अनुज्ञातु महाराज भवान्मे दातुमर्हति ॥ ३७ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं द्रोण
पुत्रस्य कौरवः ॥ मनसः प्रीतिजननं कृपं वचनमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ आचार्यशीघ्रं कलशं जलपूर्णं समानय ॥ सतद्वचनमाज्ञाय राज्ञो ब्राह्मणसत्तमः ॥ ३९ ॥ कलशं
पूर्णमादाय राज्ञो तिकमुपागमत् ॥ तमब्रवीन्महाराज पुत्रस्तव विशांपते ॥ ४० ॥ ममाज्ञया द्विजश्रेष्ठ द्रोण पुत्रोऽभिषिच्यतां ॥ सेनापत्येन भद्रं ते मम चेदिच्छसिप्रि
यं ॥ ४१ ॥ राज्ञो नियोगाद्योद्धव्यं ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ वर्तताक्षत्रधर्मेण त्वेवं धर्मविदो विदुः ॥ ४२ ॥ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा कृपः शारद्वतस्तथा ॥ द्रौणि राज्ञो नियो
गेन सेनापत्येभ्यः च यत् ॥ ४३ ॥ सोऽभिषिक्तो महाराज परिष्वज्य नृपोत्तमं ॥ प्रययौ सिंहनादन दिशः सर्वा विनादयन् ॥ ४४ ॥ दुर्योधनोऽपि राजेंद्रशोणितेन परि
पुतः ॥ तां निशां प्रतिपेदेऽथ सर्वभूतभयावहां ॥ ४५ ॥